

τησχυμένον όταν ἔλεγε τοῦτο. Ἡ μήτηρ του λοιπὸν ἐνακениόασα πρὸς αὐτὸ μετ' εὐμενείας εἶπε, «νομίζω ὅτι δὲν ἤρχισας ὀρθῶς. • Τὸ κηράσιον ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς του μετ' ἀπορίας· ἡ δὲ μήτηρ του ἐξηκολούθησε: • Τὸ πρῶτον πράγμα εἶναι νὰ ἔχη τις νέαν καρδίαν, Ἐζήτησας τοῦτο εἰς τὴν προσευχὴν σου;»

• Ὅχι μήτηρ; φοβοῦμαι ὅτι δὲν τὸ ἐζήτησα. •

• Λοιπὸν ἀκριβῆ μου κάμε τοῦτο διαμιάς. •

• Καλὸς καρπὸς, ὡς γνωρίζεις, γίεται ἀπὸ τὰ καλὰ δένδρα. Ἐάν ἡ καρδία σου σφαλῆ καὶ ἡ διαγωγὴ θὰ σφαλῆ· δὲν δύνασαι νὰ τὴν διορθώσῃς μόνη σου μετ' ὅλην σου τὴν καλὴν ἀπόφασιν. Ἄλλὰ παρακάλεσον τὸν Θεὸν, διὰ χάριν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ σε βοηθήσῃ. Ἐκεῖνος θὰ σοὶ δώσῃ τὸ Ἅγιόν του Πνεῦμα, ὅστε δὲν θέλει πλέον σοὶ φανῆ ἀδύνατον τὸ νὰ πράττης τὸ εὐθές. • Χαίρω δὲ λέγων ὅτι τὸ παιδίον ἐδέχθη τὴν τῆς μητρός του συμβουλήν· καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐζήτησεν, ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας, παρὰ τοῦ Θεοῦ νὰ μεταβάλῃ τὴν καρδίαν του, καὶ νὰ τὸ βοηθήσῃ νὰ πράττῃ τὸ καλόν. Ὁ δὲ εὐσπλαγγνος Θεὸς ἤκουσεν, ὡς πάντοτε ἀκούει, τὴν προσευχὴν του, ὅστε ποτὲ πλέον δὲν ἠκούσθη νὰ λέγῃ ὅτι «δὲν ὤφελαι νὰ πασχίζῃ τις;» διότι ἔκτοτε πρόσηύχστο, ἐγγηγύρει καὶ ἠγωνίζετο ὅσον ἠδύνατό νὰ νικήσῃ τὰς ἀμαρτίας του, καὶ ἠδυνήθη, μετ' τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, νὰ ζήσῃ ζωὴν ἀμόλυσσαν εἰς καλὴν καὶ ἐρασμίαν χριστιανὴν νεανίδα.

E. K.

Ο ΒΟΝΑΣΟΣ.

Τὸ ζῶον τοῦτο τὸ περιπλανώμενον εἰς τὰς ἐκτεταμένους πεδιάδας τὰς κειμένας εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Βορείου Ἀμερικῆς εἶναι ἀνοικτοῦ κοκκινωποῦ χρώματος. Ὁμοιάζει κατὰ τι τὸν λέοντα, ἐπειδὴ ἔχει μακρὰν καὶ καταπολλὰ δασεῖαν χαιτην. Τὸ μὲν πρόσωπόν τε εἶναι μικρὸν, οἱ ὀφθαλμοί τε ὄμωι ὄντες ἐρυθροὶ καὶ καταπολλὰ ζωηροί, παριστάνου

αὐτὸ ἀγριώτατον. Ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ προέχοντος μετώπου του, τὰ κέρατα ἐνίοτε τόσον μακρὰν ἀπέχουσι ἀλλήλων, ὅστε δύο ἄνθρωποι δύναται νὰ καθήσται μεταξὺ αὐτῶν.

Τὸ κρέας τοῦ ἐπὶ τῆς βράχειός του κορτώματος, τὸ ὅποιον εἶναι σχεδὸν τόσον ὑψηλόν ὡς τὸ τῆς καμήλου, θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ὡς τρυφερώτατον καὶ νοσιμώτατον. Τὰ ζῶα ταῦτα εἶναι πολὺ ἄγρια καὶ περιπλανῶνται ἀγεληδόν· συλλαμβάνονται δὲ εἰς λάκκους ἐπιτήρες ἐσκαμμένους ὑπὸ τῶν κυνηγῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ὁ Πρίγκηψ Ἑρρίκος δοκιμάζων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὸ στέμμα τοῦ πατρὸς του.

Καθ' ὃν καιρὸν Ἑρρίκος ὁ Εὐσ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἑρρίκου Δου βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἦτο πολὺ νέος παρῆχε πολλὰ δείγματα ἀνδρείας, γενναιότητος καὶ μεγαλοψυχίας. Ἀλλὰ δυστυχῶς συναεστρέφετο μετὰ συντρόφων ἀχρείων καὶ κακίστης διαγωγῆς, οἵτινες τὸν παρέσυραν εἰς πολλὰς ἀσωτείας, καὶ εἰς ἄλλας ἀπρεπεῖς καὶ ἀκολάστους πράξεις, περὶ τῶν ὁποίων ἄλλοτε ἐγράψαμεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παίδων.

Λέγεται δὲ ὅτι εἰσελθὼν ὁ Ἑρρίκος ἡμέραν τινα εἰς τὸν κριτῆνα τοῦ πατρὸς του, ἐνῶ ἐκεῖνος ἔκειτο ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ θανάτου καὶ βαθέως ἐκοιμάτο, ἤρπα-

σε μετά παραφορᾶς τὸ ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου κείμενον στέμμα καὶ τὸ ἔθεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του. Ἐξουπνήσας ὁ βασιλεὺς καὶ μαθὼν ταύτην τὴν ἀπερίσκεπτον καὶ σχεδὸν κακεντροχῆ πρᾶξιν τοῦ υἱοῦ του, τὸν ἠρώτησε, μετὰ πολλῆς λύπης πῶς ἐτόλμησε ἄρπασθαι καὶ νὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του διαδήμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ πατὴρ του εἶχε πολὺ δλίγον δικαίωμα; «Ὅπως, σὺ διὰ τοῦ ξίφους σου ἀπέκτησας αὐτὸ ἀπεκρίθη ὁ νέος Ἑρρικός, αὐτῶ καὶ ἐγὼ διὰ τοῦ ξίφους μου θὰ τὸ διατηρήσω.» Ὁ θνήσκων μονάρχης ἠδωχαριστήθη μὲν ἀπὸ ταύτην τὴν γενναίαν καὶ ἀφελῆ ἀπόκρισιν τοῦ διαδόχου, τὸν ἐπέπληξεν ὁμως διὰ τὸν βίανυσον τρόπον του καὶ τὴν ἀπρεπῆ διαγωγὴν του. Ὁ δὲ νέος Ἑρρικός συναισθανθεὶς τὴν ὀρθότητα τῶν ἐπιπλήξεων τοῦ πατρός του, ἐξήγησε παρ' αὐτοῦ συγγνώμην καὶ πράγματι μετενόησε. Καὶ μάλιστα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τῆ ὀλωσοδίου μετεβλήθη. Ἀπεστράφη καὶ ἀπεμάχρυνεν ἀπὸ πλησίων τῶ πάντας τοὺς κακοὺς συντρόφους του· ἐγκατέλιπεν ἀπάσας τὰς κακὰς καὶ ἀκολάστους ἐξεις καὶ πράξεις του· καὶ οὕτως ἔγεινε λαμπρὸν παράδειγμα ἀρετῆς, σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης εἰς πάντας τοὺς ὑπάρχουσας του.

Ἐκυβέρνησε τὸ βασιλείον του μετ' εὐθότῃτος, δικαιοσύνης καὶ δραστηριότητος, καὶ ὠδήγησε πολλάκις αὐτοπροσώπως τὸν στρατὸν του εἰς πολλὰς σπαδαίας καὶ νικηφόρους ἐκστρατείας. Ἐξέδλων ὁμως τῶν λαμπρῶν αὐτοῦ νικῶν ἡ ἐνδοξοτέρα βεβαίως ἦτο ἡ κατὰ τῶν κακῶν ἐξεων καὶ ἀχαλινώτων παθῶν τῆς νεότητός του ἐντελής νίκη. Ἐνεκα λοιπὸν ὄλων τούτων τῶν ἀρετῶν του τὸν ἠγάπα ὁ λαὸς του περιπαθῶς· τούτῳ ἐδωκεν εἰς τὰς καρδίας τῶν πιστῶν του ὑπηρετῶν. Ἀφ' ἧς ἀθηνήσας ὁ Ἑρρικός ἀπεβίωσεν εἰς τὸ ἄνωγος τῆς νεότητός του κατὰ τὸ τριακοστὸν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐβασίλευσε δὲ τὸ ὄλον ἐννέα ἔτη, ὥστε ὀλίγα μόνον ἔτη ἐφόρεσε τὸ ὁποῖον τόσον πολὺ ἐπεθύμει στέμμα.

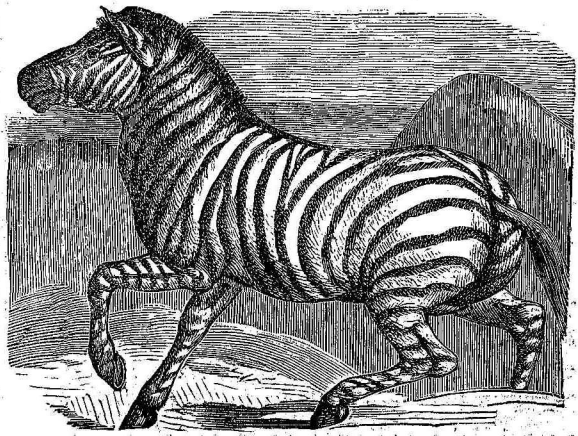
Εἰς καὶ μόνος στέφανος εἶναι ἀάδιος καὶ ἀμάραντος. ὁ τῆς αἰωνίου ζωῆς τὸν ὁποῖον θὰ δώσῃ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς πάντας τοὺς ἀγαπῶντας Αὐτόν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ.

Ἐπάρχει τι περὶ τὴν συκοφαντίαν, καθιστάνον αὐτὴν ἰδιαιτέρως βλαβεράν, — ἤγουν, ἡ δυσκολία τοῦ νὰ λογαριασάωμεν τὰ ἐξ αὐτῆς προερχόμενα κακὰ ἀποτελέσματα. Ἀφοῦ μίαν φορὰν προφέρῃς τοὺς συκοφαντικὰς λόγους, δὲν εἶναι πλέον εἰς τὴν ἐξουσίαν σε νὰ σῆσῃς

τὴν πρόδον αὐτῶν· ὀδεῦον ἀπὸ σόμα εἰς σόμα, ἔωσοῦ νὰ διασπαρῶσι πανταχοῦ. Ἰδοῦ, λέγει ὁ ἀπόστολος, δλίγον πῦρ πόσον μεγάλην ὄλην ἀνάπτει. Πόσαι λύπαι προξενοῦνται ἀπὸ ψευδεῖς φήμας! πόσαι ἀπὸ κακολόγους ὑπερβολὰς! πόσων οἰκογενειῶν ἡ εἰρήνη ἀφανίζεται! Πολλῶν γειτονιῶν διχόνοιαι καὶ φιλονεικίαι προέρχονται πολλάκις ἐκ τῆς κακοηθείας ταύτης. Αἱ κατακριτέαι ψευδολογίαι ἔκαμαν ἔως καὶ φίλους νὰ ὀπλιοθῶσιν ἐναντίον ἀλλήλων, καὶ φόνος ἐστάθη πολλάκις τὸ ἐπακολούθημα. Εἰς πολλοὺς ἔφερεν ὄλεθρον ἡ ἀπερίσκεπτος καὶ κακόνους ὀμιλία τῶν γειτόνων των.

Φαντάσσοι ὅτι ἐμπορεῖς νὰ γένῃς τὸ αἷτιον κἀμιας τῶν συμφορῶν τούτων, καὶ ὅποῖαν συνειδήσεως τύψιν πρέπει νὰ ὀποφέρῃς! Πολλοὶ γίνονται τὸ αἷτιον αὐτῶν. Χαλίνουσι λοιπὸν πρῶτα τὴν κλίσιν σου πρὸς τὸ κακολογεῖν καὶ διασφῆρῖν, ὥστε νὰ μὴ σ' ἐλέγχῃ ἀκολούθως μὲ πικροτάτους ἐλέγχους ἡ συνειδήσις διὰ τὴν ὅποῖαν ἐπροξένησες ἀβλιότητα.

Ο ΖΕΒΡΑΣ (εἶδος ὀνάγρου).

Ἐξ ὄλων τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ἀγρίων ὄνων, ὁ Ζέβρας εἶναι τὸ ὀραιότερον καὶ περιφύμωτον.

Τὸ σῦνηθες χρῶμα τοῦ Ζέβρα εἶναι λευκόφαιον (ἀπρουδερόν) πεποικλιμένον μὲ κανονικὰς μαύρας γραμμὰς, αἷτινες καλύπτουν ὀλόκληρον τὴν κεφαλῆν, τὸν τράχηλον, τὸ σῶμα καὶ τὰ σκέλη, καὶ ἔκτεινεται μὲχρι τῶν ὀνύχων. Τὸ μέγεθός του εἶναι ὡς τὸ τοῦ ἡμίονου· ἔχει μικρὰν χαιτῆν καὶ ὀρθια ὄτα. Ἡ κοιλία του καὶ τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τῶν σκελῶν εἶναι λευκόφαια, ἡ δὲ ἄκρα τῆς οὐρᾶς εἶναι μαυροουδερῆ καὶ ἔχει μεγάλην ὀμοιότητα μὲ τὴν τοῦ κοινοῦ ὄνου. Τὸ δὲ χρῶμά του ἔχει τόσον παραδοξὸν ὀμοιότητα μὲ τὸ τῆς Τίγρος, ὥστε ἔνεκα τούτου πολλάκις ὀνομά-